

บรรณาธิการแถลง

การเปลี่ยนแปลงย่อมเกิดขึ้นได้เป็นของธรรมดา จุฬาลงกรณ์เวชสารเช่นกัน บัดนี้ได้การมีเปลี่ยนแปลงบรรณาธิการและคณะผู้จัดทำอีกครั้งหนึ่ง การเปลี่ยนแปลงแต่ละครั้งเป็นผลเนื่องมาจากกรรมติของบรรณาธิการแต่ละท่านที่ได้ทำไว้จึงได้หลุดพ้นจากหน้าที่เดิมเพื่อทำหน้าที่อื่นต่อไป ในโอกาสที่มีการเปลี่ยนแปลงครั้งนี้จะขอทบทวนเรื่องเก่าๆ เกี่ยวกับวารสารไว้ในโอกาสนี้

อาจารย์นายแพทย์เจสีย์ วัชรพุกก์ บรรณาธิการคนแรกได้แถลงไว้ในจุฬาลงกรณ์เวชสารปีที่ 1 ฉบับที่ 1 ซึ่งออกเมื่อเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2497 ว่าได้พยายามที่จะออกวารสารตั้งแต่ปี 2493 คือประมาณ 3 ปี หลังกำเนิดของคณะแพทยศาสตร์ แต่เนื่องจากไม่พร้อมจึงได้มีวารสารฉบับแรกออกเมื่อ 4 ปีต่อมา จุดประสงค์ของการทำวารสาร “เพื่อเผยแพร่ให้บุคคลอื่นที่ไม่ได้เกี่ยวข้องหรือยังไม่ทราบกิจการในคณะแพทยศาสตร์ให้เข้าใจดียิ่งขึ้น” การทำวารสารระยะแรก ๆ นั้น ต้องนับเป็นความอุตสาหะและความสามารถของบรรณาธิการเป็นอย่างมาก เพราะสมัยนั้นคณะแพทยศาสตร์เพิ่งผ่านระยะบุกเบิก จำนวนอาจารย์มีน้อย แต่ละท่านคงมีภาระมากทั้งสิ้น แต่เนื้อหาทางวิชาการมีคุณภาพและค่อนข้างทันสมัย ในขณะนั้น เช่น การใช้ Biligrafin ตรวจดูงูน้ำดี การรักษาต่อกระจุก ด้วยวิธีผ่าตัดแบบใหม่ และ Lepromin test เป็นต้น บางเล่มก็มีบทความที่เขียนเป็นภาษาอังกฤษล้วน เช่น เรื่อง Spinal tumours ซึ่งเป็นผลงานที่อาจารย์ในคณะแพทยศาสตร์ได้ศึกษารวบรวมขณะอยู่ในต่างประเทศ ค่าใช้จ่ายในการทำวารสารได้จากค่าโฆษณาทั้งสิ้น ค่าสมาชิกขณะนั้นปีละ 12 บาท วารสารออกปีละ 3 เล่ม อาจารย์นายแพทย์เจสีย์เป็นบรรณาธิการวารสารอยู่ตั้งแต่ 2497-2511 ในระยะปีหลังๆ นี้ อาจารย์นายแพทย์เกษม จิตรปฎิมา ได้มาช่วยรับภาระส่วนใหญ่ และได้ช่วยรับเป็นบรรณาธิการวารสาร ตั้งแต่ปี 2512-2515

สมัยที่อาจารย์นายแพทย์เกษม จิตรปฎิมา เป็นบรรณาธิการได้พยายามที่จะให้วารสารมีผู้อ่านแพร่หลายขึ้น จัดพิมพ์ปีละ 4 เล่ม 3 เล่มแรกเป็นภาษาไทย เล่มสุดท้ายเป็นภาษาอังกฤษล้วน โดยมีอาจารย์นายแพทย์ประสาน ต่างใจ และต่อมาคืออาจารย์นายแพทย์ประสิทธิ์ ฟูตระกูล เป็นบรรณาธิการ ฉบับภาษาอังกฤษได้รวบรวมบทความภาษาอังกฤษของฉบับที่เป็นภาษาไทยไว้ในเล่มนี้ด้วย ทำให้วารสารได้มีโอกาสไปเผยแพร่ในท้องสมุคต่างประเทศพอสมควร มีผู้ทรงคุณวุฒิอยู่ในกองบรรณาธิการหลาย

ท่าน แต่ระยะนี้เป็นระยะที่มีปัญหาเรื่องขาดแคลนต้นฉบับ ทั้ง ๆ ที่จำนวนอาจารย์ในคณะแพทยศาสตร์เพิ่มมากขึ้น ภาระหนักของกองบรรณาธิการคือการจัดการเรื่องลงพิมพ์ ทำให้เกิดความล่าช้าในการจัดทำวารสาร จนกระทั่งปี พ.ศ. 2516 ได้มีการรวมงานด้านวิชาการ ทั้งการทำวารสารของคณะแพทยศาสตร์ขึ้นต่อคณะกรรมการคณะหนึ่ง มีอาจารย์นายแพทย์จรัส สุวรรณเวลา เป็นประธาน และได้แต่งตั้งให้อาจารย์นายแพทย์วิชัย โปษยะจินดา เป็นบรรณาธิการ ได้มีการระดมกำลังเช่นจุฬาลงกรณ์เวชสาร มีชีวิตยืนยาวต่อไปอีก การระดมกำลังครั้งนี้ รวมถึงการหาทุนในการจัดทำวารสารด้วย เพราะค่าใช้จ่ายสูงขึ้นตามราคาน้ำมัน บทความทางวิชาการค่อนข้างจะเข้มงวดขึ้นในด้านสำนวนภาษา และเนื้อหาของบทความ วารสารยังคงออกปีละ 4 เล่ม ไม่มีฉบับภาษาอังกฤษ แต่เพิ่มบทความทางแพทยศาสตร์ศึกษานิติเวชศาสตร์ ฤกษ์งามภาพ และปัญหาถามตอบเป็นต้น ความล่าช้าในการออกวารสารระยะนี้ยังคงมีสาเหตุส่วนหนึ่งเนื่องจากความเข้มงวดในด้านคุณภาพ วารสารได้รับความสนใจจากผู้อ่านมากขึ้น โดยกองบรรณาธิการถูกต่อว่าจากผู้อ่านอยู่เรื่อย ๆ ว่าไม่ได้รับวารสาร ปัญหาด้านการเงินมีมากขึ้น จนอาจารย์นายแพทย์ศุภวัฒน์ ชุตินวงศ์ ซึ่งรับเป็นบรรณาธิการ ตั้งแต่ปี 2519 ต้องเสนอขอความช่วยเหลือด้านการเงินจากท่านคณบดี ทำให้ได้รับเงินจากคณะแพทยศาสตร์มาช่วยปีละ 40,000 บาท นับเป็นครั้งแรกที่คณะแพทยศาสตร์ได้ให้ความอุปถัมภ์จุฬาลงกรณ์เวชสารในด้านการเงิน

ปัจจุบันมีวารสารทางวิชาการสาขาแพทยศาสตร์ใน index medicus ถึง 2352 รายการ นับว่าเหลือเฟือเกินกว่าที่ผู้อ่านคนใดจะมีปัญญาอ่านได้ทั่วถึง ประเภทที่ยังไม่อยู่ใน index medicus ก็อีกมากมาย วารสารทางวิชาการเป็นสิ่งจำเป็นของสถาบันทางวิชาการ แม้ว่าปัญหาจะมีมากมายทางด้านคุณภาพ ด้านการเงิน และการหาผู้จัดทำ แต่เมื่อเป็นสิ่งซึ่งหลีกเลี่ยงไม่ได้และจำเป็นต้องมีในสถาบันที่เป็นแหล่งผลิตบัณฑิต จึงน่าที่ผู้อยู่ในสถาบันดังกล่าวจะต้องหาทางให้ความร่วมมือเพื่อให้สิ่งที่เป็นนี้มืออยู่ต่อไป

นายินดีที่จุฬาลงกรณ์เวชสารได้ผ่านขั้นตอนที่ยากลำบากต่าง ๆ มาด้วยความอุตสาหะของคณะผู้จัดทำรุ่นก่อนจนถึงปีที่ 21 นายินดีที่มีผู้อ่านให้ความสนใจทวงถามมาเมื่อไม่ได้รับหนังสือ นายินดีที่คณะฯ ให้ความช่วยเหลือด้านการเงิน เมื่อมีเรื่องนายินดีหลาย ๆ เรื่องเช่นนี้ คณะผู้จัดทำใหม่นี้ก็ควรจะผ่อนคลายความวิตกกังวลลงได้บ้าง และควรพยายามทำต่อไปให้เกิดสิ่งให้นายินดีอีกหลาย ๆ อย่างเป็นต้นว่า

นายินดีที่มีเรื่องส่งมามากจนลงไม่ทัน

นายินดีที่บทความในวารสารให้ประโยชน์แก่ผู้อ่านบ้าง แม้ว่าจะไม่เป็นวารสารทางวิชาการที่ดีที่สุดในโลก

นายอินดีที่ผู้อ่านเขียนจดหมายมาวิจารณ์ แนะนำ ต่อเติมเสริมบทความต่างๆเพื่อการสร้างสรรค์
แผนการเปรียบเทียบคำหั้นแต่อย่างเดียว

นายอินดีที่มีผู้อ่านส่งจดหมายบอกย้ายที่อยู่มาแผนการต่อว่าว่าไม่ได้รับหนังสือ เพราะผู้อ่านย้าย
ที่อยู่แล้วไม่บอก

นายอินดีที่มีสิทธิได้รับหนังสือฟรี บอกเลิกการรับหนังสือแผนการโยนทิ้งลงตระกร้าไปคือ ๆ

นายอินดีที่หนังสือออกได้ตรงตามเวลาเป็นส่วนใหญ่

เป้าหมายของเรามีได้สูงส่งจนเกินไป จึงหวังว่าทุกท่านที่มีส่วนเกี่ยวข้องจะช่วยให้เราบรรลุถึง
เป้าหมายนั้น

บรรณาธิการ